

Příběhy našich sousedů 2017

Jan Litomiský

Scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovaly: Simona Vyskočilová, Michaela Vališová, Kateřina Váhalová

Vyučující: Miroslav Paulus

Škola: Gymnázium Jihlava, Jana Masaryka 1

Pan Jan Litomiský je člověk, který zažil mnoho, ale málo se o něm ví. Narodil se dva roky před koncem války a nám povyprávěl zážitky ze svého života.

Z vyprávění si pamatuje různé situace, když byl malý. Například ve Vyskytné byly zástupy zajatců z Německa a hlídali je tam ruští vojáci a právě na ně si pan Litomiský vzpomíná.

Nahrávka 1.: 4:31 – 4:56, 5:30-5:40

„ Já jsem si vždycky nechal namazat krajíc chleba a šel jsem na zápraží a někomu jsem to dal a stál tam ruský voják, ten je hlídal a tomu se to nelíbilo, tak potom začal hrozit mamince, že mě zastřelí, když budu dál za těma Němcema chodit.“ „Já si jenom pamatuju, jak mě jeden ten Rudoarmějec vozil tady kolem pomníku na koni.“

Později několikrát vycestoval z Československa. V Rakousku měl známého, který ho jednou k sobě pozval a společně jeli do Německa.

Nahrávka2.: 33:58 – 34:16, 35:07 – 36:04

„Oni tenkrát nevystavovali pas, ale takový lejstro. Vypadalo to jako vysvědčení a tam psali, že ta a ta osoba má právo opustit republiku po dobu třiceti dnů, a i země určení tam byla napsaná.“ „Tak jednou mě taky vzal na ten výlet takhle s sebou a šli jsme přes hranice a já jsem mu ukázal tam tomu rakouskému celníkovi ten papír a on na to koukal a říkal: „ No toto jsem ještě v životě neviděl,“ a pak pořád tvrdil, že mi tam musí dát razítko, a já jsem mu vysvětloval, že když mi dá razítko, tak že z toho

budu mít průšvih doma, a tak, že aby mě pustil bez razítka, a tak jsem mu musel dát čestný slovo rukou daný mu slíbit, že se večer zase přes ten přechod vrátím zpátky a tím byl už spokojenej.“

V době kdy se začalo mluvit o Chartě 77, četl Rudé právo, z něž se o Chartě také dozvěděl a díky známosti se Svatoplukem Karáskem ji podepsal.

26:20 – 26:30

„...a tam jsem potkal Sváťu Karáska, ten mi nabídl, abych Chartu podepsal, a tak jsem ji podepsal taky.“

Pan Litomiský by si do budoucna přál následující:

Nahrávka 3.: 0:06 – 0:21

„No, tak hlavně bych přál svým dětem, aby si uchovaly svobodu a nikdy nemusely zažít pronásledování pro své přesvědčení.“